

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Færgefarten nu bortfalder, fremsatte den Udtalelse, at naar Staten, saaledes som her, selv fjerner store Anlæg, paa hvis Nærværelse mange Mennesker har indrettet deres Eksistens, bør den ogsaa træde til med Støtte. Jeg skal ikke modsige det ærede Medlem, men jeg tør dog maaske henvise til, at i de Overslag over Lillebæltbroens Omkostninger, der har ligget til Grund for Loven herom, kan jeg ikke finde afsat nogen Post i dette Øjemed; det samme gælder, det maa jeg indrømme, Storstrømsbroen og Oddesundbroen. Og da vi i Foraaret formelt vedtog Nedlæggelsen af Overfarten Strib—Fredericia med tilhørende Stationer og Anlæg, var det ærede Medlem jo ikke fremme med denne Tanke. Jeg er for øvrigt heller ikke sikker paa, at Rigsdagen vilde kunne tage Konsekvensen af den af det ærede Medlem fremsatte Opfattelse. Vi nedlægger eller flytter dog af og til offentlige Institutioner, nedlægger ogsaa af og til overflødige Jernbaner, og jeg er, som sagt, ikke sikker paa, at Rigsdagen tør tiltræde den Doktrin, som det ærede Medlem nu gjorde sig til Talsmand for.

Naar det ærede Medlem henviser til Begrebet Jernbaneskyld som den Kilde, hvoraf en saadan Støtte formentlig eventuelt kunde tages, skal jeg henvise for det første til, at der i Jernbaneskyld har været betalt for Banen lige fra Nyborg til Strib 1 800 Kr. om Aaret, deraf ikke en rød Øre fra Strækningen Strib—Middelfart, samt at Statskassens samlede aarlige Indtægt gennem Jernbaneskylden hele Landet over andrager ca. 32 000 Kr. aarlig, og at denne Jernbaneskyld, som ganske forfejlet og uanvendelig til sit Brug, er foreslaet ophævet i et Forslag til Grundskyld, forelagt af den nuværende Regering.

Det ærede Medlem siger endvidere i sin Tale: Det maa være let, i hvert Tilfælde let for det offentlige, at sørge for, at der til Strib kommer en ny større Virksomhed. Ja, mon det nu i Virkeligheden vil være saa let? Hvilken Beføjelse mener det ærede Medlem f. Eks., at Partiet Venstre vilde give det offentlige, i dette Tilfælde Regeringen, til at dirigere en dertil indrettet privat Virksomhed til at tage Ophold i Strib? Jeg tror at kunne sige, at Regeringen ikke paa Forhaand vilde afvise at modtage en saa-

dan Beføjelse; det vilde unægtelig lette den en hel Del i dens Arbejde for planmæssig Beskæftigelse. Men foreløbig har jeg altsaa maattet holde mig paa Jorden og til de Beføjelser, jeg har, og Statsbanerne har, som jeg før udtalte, som Ejer af Arealerne søgt Forhandlinger indledet om deres Udnyttelse. Med hvilket Resultat kan jeg altsaa endnu ikke sige.

Med Hensyn til Vejforbindelsen mellem Middelfart og Strib da ved det ærede Medlem, at der allerede findes en Vej Vest for Banen, som Statsbanernes Rutebil meget vel kunde køre ad. Strib har imidlertid af kommunale Hensyn ønsket en Vej Øst for Banen, og Statsbanerne har hertil beredvilligt tilbudt vederlagsfrit at ville afstaa af sit Dobbeltspor anlæg, hvad der blev tilbage, naar der kun skal opretholdes eet Spor. Videre er vi i Virkeligheden ikke kommet, og Ministeriet har endnu ikke hørt noget fra Strib om Vejens Anlæg eller noget Andragende om Tilskud dertil; det vil jo være naturligt, at det sædvanlige Tilskud fra Vej-fonden hertil kan erholdes.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro fremdrog dernæst, ligesom ved Finanslovbehandlingen i Fjor, Spørgsmaalet om Sikringen af Bogense Kirke og Kirkegaard ud mod Havet. Jeg har svaret herpaa i Fjor og tidligere Aar og maa i dette Øjeblik nøjes med at henvise hertil. Der er den 22. Oktober i Aar, altsaa for ikke saa længe siden, fremkommet et nyt Andragende om Statstilskud fra Bogense Byraad. Dette Andragende er for Tiden til Undersøgelse hos Vandbygningsdirektøren og maa muligt derefter sendes til Kirkeministeriets Udtalelse, hvorfor det ærede Medlem formentlig vil være enig med mig i, at denne Behandling af Andragendet foreløbig maa afventes.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har fremdraget Spørgsmaalet om Etablering af en Landingsplads paa Vejrø. I 1926 androg Beboerne paa Vejrø om, at der maatte blive truffet de fornødne Foranstaltninger til Anlæg af en Havn. Ministeriet svarede, at det ikke skønnede, at der var tilstrækkelig Trang til et saa bekosteligt Anlæg, hvorimod der antagelig vilde kunne foretages en Forbedring af Landingsforholdene ved, at der blev anlagt en mindre Anlægsbro, og Ministeriet erklærede sig derhos villigt til at lade Op-